

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 19 december 2017

898/2017

Lag om ändring av betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i betaltjänstlagen (290/2010) 1 § 2 mom., 2 och 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 och 8 §, 9 § 1 mom., 12 § 1 mom., 14 och 15 §, 17 a § 1 och 2 mom., 17 b § 1 och 2 mom., 19 § 3 mom., 22 § 1 mom., 26 § 1 mom., 28–30 §, 39 § 1 mom., 40 § 3 och 4 mom., 42, 46, 49, 53, 55, 60, 62–65, 67, 68, 70, 72 och 74 §, 77 § 2 mom., 79 §, 83 § 1 mom., 86 § 1 mom. samt 86 a §,

av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 179/2014, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 906/2011, 17 a § 1 och 2 mom., 17 b § 1 och 2 mom. och 83 § 1 mom. sådana den lyder i lag 1057/2016 samt 86 a § sådan den lyder i lag 59/2016, samt

fogas till lagen nya 25 a och 25 b §, en ny mellanrubrik före 38 §, till lagen nya 38 a samt 46 a § och en ny mellanrubrik före den sistnämnda paragrafen och till lagen en ny 46 b §, ett nytt 8 a kap. samt nya 85 b, 85 c och 86 b–86 d § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på följande betaltjänster:

- 1) tjänster för kontantinsättning på eller kontantuttag från betalkonton och åtgärder för förvaltning och tillhandahållande av betalkonton,
- 2) genomförande av betalningstransaktioner genom girering, genom överföring av medel till tjänsteleverantörens betalkonto, genom direktdebitering eller med betalkort eller något annat betalningsinstrument,
- 3) utfärdande av betalningsinstrument,
- 4) acceptera och behandling av betalningstransaktioner som grundar sig på ett avtal med betalningsmottagaren och som leder till överföring av medel till betalningsmottagaren,
- 5) penningförmedling,
- 6) betalningsinitieringstjänster,
- 7) kontoinformationstjänster.

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande tjänster:

- 1) penningtransporter,

RP 132/2017
EkUB 19/2017
RSv 132/2017

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (32015L2366); EUT L 337, 23.12.2015, s. 35

- 2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,
- 3) tjänster som grundar sig på särskilda betalningsinstrument och som kan användas i begränsad omfattning, om
 - a) betalningsinstrumenten kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal som ingåtts direkt med utfärdaren inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter,
 - b) betalningsinstrumenten kan användas endast för förvärv av ett mycket begränsat urval av nyttigheter, eller
 - c) betalningsinstrument som tillhandahålls på begäran av ett företag eller ett offentlig-rättsligt samfund eller en offentligrättslig inrättning och som är giltiga i endast en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet regleras av särskilda sociala eller skattemässiga skäl för förvärv av vissa nyttigheter från leverantörer som har ett avtal med utfärdaren.

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

- 1) förmedling av betalningar i samband med sådana avtal om försäljning eller köp av varor, tjänster eller andra nyttigheter som en handelsrepresentant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) eller motsvarande representant förhandlat fram eller ingått för sin huvudman, om representanten handlar endast på betalarens eller betalningsmottagarens vägnar,
- 2) betalningstransaktioner som grundar sig på checkar, dragna växlar, kuponger, resecheckar, skuldebrev eller postanvisningar i pappersform dragna på tjänsteleverantören i syfte att ställa medel till betalningsmottagarens förfogande,
- 3) betalningstransaktioner som genomförs inom ett betalningssystem eller ett system för avveckling av värdepapper mellan tjänsteleverantörer och avvecklingsagenter, centrala motparter, clearingorganisationer eller centralbanker och andra deltagare i systemet,
- 4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, sådana fondföretag, fondbolag och AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) och företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,
- 5) betalningstransaktioner och tillhörande tjänster mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma grupp som avses i 5 § 8 punkten i lagen om betalningsinstitut (297/2010).
- 6) betalningstransaktioner till ett belopp av högst 50 euro som ett i informationssamhällsbalken (917/2014) avsett teleföretag tar ut av en användare i samband med sin fakturering för användningen av en kommunikationstjänst när transaktionernas sammanlagda belopp är högst 300 euro i månaden per användare, om det är fråga om
 - a) betalningstransaktioner för inköp av digitalt innehåll eller röstbaserade tjänster, eller
 - b) betalningstransaktioner som genomförs från eller via elektronisk utrustning antingen inom ramen för välgörenhet eller för inköp av rese-, parkerings-, inträdes- eller andra liknande biljetter.

4 §

Undantag från informationsskyldigheten som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Bestämmelserna i 12 § 1 mom. 5 punkten och 18 § om lämnande av uppgifter om genomförandetid gäller inte betalningstransaktioner

- 1) där betalarens eller betalningsmottagarens i genomförandet deltagande tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- 2) som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Bestämmelserna i 12 § 1 mom. 7 punkten och 18 § om lämnande av uppgifter om avgifter tillämpas inte på sådana delar av en i 1 mom. avsedd betalningstransaktion som genomförs utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Tjänsteleverantören ska dock i dessa fall informera betaltjänstanvändaren om att även andra avgifter än de som tjänsteleverantören ska lämna uppgift om kan tas ut hos betaltjänstanvändaren.

5 §

Övriga begränsningar som följer av tjänsteleverantörens etableringsort och betalningstransaktionens valuta

Lagens 45 och 47 § ska inte tillämpas på betalningstransaktioner

- 1) där betalarens eller betalningsmottagarens i genomförandet deltagande tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
- 2) som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Lagens 46 §, 64 § 1, 3 och 4 mom., 65 och 67 § samt 79 och 80 § tillämpas inte på betalningstransaktioner där betalarens eller betalningsmottagarens i genomförandet deltagande tjänsteleverantör är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Lagens 74 § 1 mom. tillämpas inte på sådana betalningstransaktioner, om det inte är fråga om en situation som avses i 64 § 2 mom.

Lagens 48 och 52 § tillämpas inte på betalningstransaktioner som genomförs i någon annan valuta än euro eller valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

8 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *betaltjänstanvändare* den som på basis av avtal med en tjänsteleverantör kan använda en betaltjänst i egenskap av antingen betalare eller betalningsmottagare,
- 2) *tjänsteleverantör* en fysisk person eller en enskild eller offentlig juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt tillhandahåller betaltjänster,
- 3) *betalningstransaktion* en åtgärd där medel överförs, tas ut eller ställs till förfogande,
- 4) *betalningsuppdrag* varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin tjänsteleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,
- 5) *betalkonto* ett konto som kan användas för betalningstransaktioner,
- 6) *girering* debitering av betalarens betalkonto på uppdrag av betalaren för att överföra medel till betalningsmottagarens betalkonto,
- 7) *direktdebitering* debitering av betalarens betalkonto på betalningsmottagarens initiativ för överföring av medel till betalningsmottagarens betalkonto, när betalaren har gett

mottagaren, mottagarens tjänsteleverantör eller betalarens egen tjänsteleverantör sitt samtycke till betalningstransaktionen,

8) *penningförmedling* en tjänst där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betalkonto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med avsikt utslutande att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalningsmottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande,

9) *betalningsinitieringstjänst* en tjänst där tjänsteleverantören på begäran av betaltjänstanvändaren initierar ett betalningsuppdrag som gäller ett betalkonto hos en annan tjänsteleverantör,

10) *kontoinformationstjänst* en tjänst där tjänsteleverantören via ett datanät tillhandahåller sammanställd information om betalkonton som betaltjänstanvändaren innehar hos en annan tjänsteleverantör eller hos flera andra tjänsteleverantörer,

11) *betalningsinstrument* ett betalkort eller något annat personligt instrument eller någon annan personlig rutin eller en kombination av dessa som betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören har träffat avtal om att kan användas för betalningsuppdrag,

12) *innehavare av betalningsinstrument* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument,

13) *betalningsinstrument för låga belopp* betalningsinstrument

a) som enligt ett ramavtal endast kan användas till betalningstransaktioner på högst 30 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, på högst 60 euro,

b) vars utgiftströskel enligt ramavtalet är högst 150 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, högst 300 euro, eller

c) vars lagrade medel enligt ramavtalet inte får överstiga 150 euro eller, om betalningsinstrumentet endast kan användas till inhemska betalningstransaktioner, 500 euro,

14) *innehavare av ett betalningsinstrument för låga belopp* den som beviljats rätt att använda ett betalningsinstrument för låga belopp,

15) *ramavtal* ett kontoavtal eller något annat avtal som enskilda eller successiva betalningstransaktioner kan genomföras enligt,

16) *enstaka betalningstransaktion* betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal,

17) *medel för distanskommunikation* telefon, post, television, datanät och andra medel som kan användas för att ingå avtal utan att parterna samtidigt är fysiskt närvarande på samma plats,

18) *medel* kontanter, på ett konto registrerat penningvärde och elektroniska pengar enligt 5 § 6 a-punkten i lagen om betalningsinstitut,

19) *valuteringsdag* den referenstidpunkt som används av en tjänsteleverantör för beräkning av räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto,

20) *bankdag* en dag då betalarens eller betalningsmottagarens tjänsteleverantör har öppet så att den för sin del kan genomföra en betalningstransaktion,

21) *unik identifikationskod* en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tjänsteleverantören fastställer för betaltjänstanvändaren och som användaren ska uppge för att identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto vid en betalningstransaktion,

22) *information på ett varaktigt sätt* givande av information till en betaltjänstanvändare personligen, skriftligen eller elektroniskt, så att denne kan bevara och återge den i oförändrad form,

23) *betalningssystem* ett på regler grundat system där ekonomiska åtaganden fastställs eller fullgörs eller betalningstransaktioner avvecklas,

24) *stark kundautentisering* sådan elektronisk identifiering av betaltjänstanvändaren där autentiseringsuppgifternas konfidentialitet skyddas och där det används ett förfarande som grundar sig på minst två av följande tre alternativ som är fristående från varandra:

- a) något som bara betaltjänstanvändaren vet,
- b) något som bara betaltjänstanvändaren har,
- c) en unik egenskap hos betaltjänstanvändaren,

25) *personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter* personligt anpassade funktioner som tjänsteleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

26) *känsliga betalningsuppgifter* personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter och andra betalningsuppgifter som kan användas för bedrägliga ändamål, med undantag för kontoinnehavarens namn och kontonumret.

9 §

Allmän bestämmelse om information och underrättelser

Tjänsteleverantören ska ge den information och de underrättelser som avses i denna lag till betaltjänstanvändaren i en klar och lättbegriplig form. Om parterna inte kommer överens om att använda något annat språk ska informationen och underrättelserna ges på finska eller svenska eller, om betaltjänsten tillhandahålls någon annanstans än i Finland, på det officiella språket i den staten.

12 §

Information om betaltjänster och betalkonton

Följande information ska ges om betaltjänster:

- 1) en beskrivning av betaltjänstens huvuddrag,
- 2) en specifikation av den unika identifikationskod eller annan information som betaltjänstanvändaren måste ange för att ett betalningsuppdrag ska initieras eller genomföras,
- 3) uppgift om hur betaltjänstanvändaren kan ge och återkalla sitt samtycke till att ett betalningsuppdrag initieras eller till att en betalningstransaktion genomförs,
- 4) uppgift om den tidpunkt när ett betalningsuppdrag anses mottaget samt uppgift om den tidsgräns som betalarens tjänsteleverantör eventuellt satt, varefter ett mottaget betalningsuppdrag anses ha mottagits följande bankdag,
- 5) uppgift om den maximala tid inom vilken en betaltjänst ska genomföras,
- 6) uppgift om huruvida avsikten är att det i ramavtalet ska avtalas om betalningsinstrumentets utgiftströsklar,
- 7) uppgift om det sammanlagda beloppet av de avgifter som tas ut hos betaltjänstanvändaren och, när det är tillämpligt, en specificering av avgifterna,
- 8) uppgift om eventuell ränta och, när referensränta används, hur den tillämpliga räntan beräknas och relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensräntan,
- 9) uppgift om de växelkurser som ska tillämpas och, när referensväxelkurs används, relevant dag, index och annat underlag för att beräkna referensväxelkursen,
- 10) uppgift om ett eventuellt avtalsvillkor enligt vilket ändringar av räntan eller växelkursen tillämpas omedelbart samt en redogörelse för tjänsteleverantörens informationskyldighet i detta fall,
- 11) uppgift om eventuella rättigheter för betaltjänstanvändaren enligt artikel 8 i förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner i fråga om cobadging.

14 §

Information om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel

Följande information ska ges om förebyggande åtgärder, ansvarsfrågor och rättsmedel:

- 1) en redogörelse för vilka åtgärder innehavare av betalningsinstrument ska vidta för att skydda betalningsinstrumenten samt för hur tjänsteleverantören ska underrättas om att betalningsinstrument har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,
- 2) en redogörelse för ett säkert förfarande genom vilket tjänsteleverantören underrättar betaltjänstanvändaren om hot som hänför sig till bedräglig verksamhet eller ett säkerhets-hot,
- 3) en redogörelse för de omständigheter där tjänsteleverantören har rätt att förhindra att betalningsinstrument används, om avsikten är att i ramavtalet ta in ett villkor om saken,
- 4) en redogörelse för betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument och uppgift om ansvarsbeloppet,
- 5) uppgift om hur och inom vilken tid betaltjänstanvändaren ska underrätta tjänsteleverantören om obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,
- 6) en redogörelse för tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga, icke genomförda eller felaktigt genomförda betalningstransaktioner,
- 7) en redogörelse för villkoren för återbetalning enligt 79 § och tidsfristen för begäran om återbetalning och en redogörelse för tjänsteleverantörens skyldigheter vid behandling av begäran om återbetalning,
- 8) uppgift om eventuella avtalsvillkor om tillämplig lag för ramavtalet och behörig domstol,
- 9) uppgift om möjligheten att anmäla tjänsteleverantörens förfarande till den myndighet som övervakar tjänsteleverantörens verksamhet och om möjligheten att föra en tvist som gäller ramavtalet till konsumenttvistenämnden eller något annat motsvarande organ.

15 §

Information om villkoren för ändring och uppsägning av ramavtal

Följande information ska ges om ändring och uppsägning av ramavtal:

- 1) uppgift om eventuella avtalsvillkor enligt vilka en betaltjänstanvändare ska anses ha godkänt tjänsteleverantörens förslag till ändrade avtalsvillkor, om användaren inte motsätter sig dem före den dag ändringarna föreslås träda i kraft,
- 2) uppgift om ramavtalets löptid,
- 3) redogörelse för betaltjänstanvändarens och, om avsikten är att avtala om det, tjänsteleverantörens rätt att säga upp ramavtalet,
- 4) redogörelse för eventuella avtalsvillkor som gäller uppsägning.

17 a §

Dokument med avgiftsinformation samt ordlista

En tjänsteleverantör som ingår avtal om ett betalkonto med en konsument ska i god tid innan avtalet ingås ge konsumenten ett separat kortfattat dokument skriftligen eller på annat varaktigt sätt med de standardiserade begreppen i den förteckning som avses i 3 § 3 mom. 5 a-punkten i lagen om Finansinspektionen och, om dessa tjänster tillhandahålls av tjänsteleverantören, de avgifter som tas ut för respektive tjänst. Om tjänster som är knutna till ett betalkonto ingår i ett samerbjudande ska dokumentet med avgiftsinformation innehålla uppgifter om den sammanlagda avgiften för samerbjudandet, vilka och hur många tjänster som ingår i samerbjudandet samt om tilläggsavgiften för det antal tjänster som

överskrider det antal tjänster som den sammanlagda avgiften täcker. Informationen i dokumentet ska anges i betalkontots valuta eller i någon annan av parterna överenskommen valuta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I fråga om tjänster får sekundärt, vid sidan av beteckningar enligt de standardiserade begreppen, marknadsföringsbeteckningar användas.

Dokumentet ska rubriceras som ett dokument med avgiftsinformation och ska specificeras genom en bredvid rubriken placerad standardiserad symbol som används i staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I dokumentet ska nämnas att det innehåller avgifter för betalkontots mest representativa tjänster och att fullständig förhands- och avtalsinformation för alla tjänster finns i andra dokument.

17 b §

Specifikation av avgifter

Tjänsteleverantören ska minst en gång per år avgiftsfritt förse konsumenterna med en specifikation, på ett varaktigt sätt och på konsumentens begäran på papper, av alla de avgifter som debiterats för tjänster som är knutna till ett betalkonto och av eventuella räntor på betalkontot. I specifikationen ska de standardiserade begreppen i den förteckning som avses i 3 § 3 mom. 5 a-punkten i lagen om Finansinspektionen användas. Informationen i specifikationen ska anges i betalkontots valuta eller i någon annan av parterna överenskommen valuta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I fråga om tjänster får sekundärt, vid sidan av beteckningar enligt de standardiserade begreppen, marknadsföringsbeteckningar användas.

Specifikationen ska rubriceras som en specifikation av avgifter och ska specificeras genom en bredvid rubriken placerad standardiserad symbol som används i staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

19 §

Information som ska ges betalaren om en genomförd betalningstransaktion

Om ramavtalet inte anger hur information enligt 1 mom. ska ges, ska tjänsteleverantören tillhandahålla informationen skriftligen eller på något annat varaktigt sätt. Om det inte har avtalats hur ofta information ska ges, ska den ges utan onödigt dröjsmål efter det att betalningstransaktionen har debiterats betalarens betalkonto eller, om betalaren inte använder betalkonto, när tjänsteleverantören har tagit emot betalningsuppdraget. Betalaren kan dock kräva att information ska ges regelbundet och på avtalat sätt med iakttagande av vad som föreskrivs i 2 mom. Denna rätt ska nämnas i ramavtalet.

22 §

Förhandsinformation om avtal som avser enstaka betalningstransaktioner

Om det inte har ingåtts ramavtal om en betaltjänst, ska tjänsteleverantören ge betaltjänstanvändaren den information som avses i 12 § 1 mom. 2, 5 och 7 punkten innan ett avtal eller erbjudande om en enstaka betalningstransaktion blir bindande för betaltjänstanvändaren. Om betalningstransaktionen omfattar valutakonvertering, ska betalaren dessutom informeras om växel- eller referensväxelkursen. Tjänsteleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren den övriga information som avses i 11–15 §, om den är behövlig med tanke på användningen av betaltjänsten eller om den är relevant för genomförandet av betalningstransaktionen.

Övriga bestämmelser om tjänsteleverantörens informationsskyldighet

25 a §

Förhandsinformation om separata avtal som avser initiering av betalningsuppdrag

På informationsskyldigheten för en leverantör av betalningsinitieringstjänster tillämpas vad som i 22 § föreskrivs om förhandsinformation om avtal som avser enstaka betalningstransaktioner.

Leverantören av betalningsinitieringstjänster ska dessutom innan ett uppdrag initieras ge betalaren den information som avses i 11 § 1–3 och 5 punkten med iakttagande av vad som föreskrivs i 22 §.

25 b §

Information som ska ges efter initieringen av ett betalningsuppdrag

Leverantören av betalningsinitieringstjänster ska omedelbart efter initieringen av ett betalningsuppdrag tillhandahålla betalaren följande information eller göra den tillgänglig för betalaren:

- 1) information om att betalningsuppdraget har initierats,
- 2) information som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen,
- 3) information som ska överföras i samband med betalningstransaktionen,
- 4) information om betalningstransaktionens belopp,
- 5) information om beloppet av de avgifter som leverantören av betalningsinitieringstjänster tar ut av betalaren samt, om möjligt, en specificering av avgifterna.

Leverantören av betalningsinitieringstjänster ska omedelbart efter initieringen av ett betalningsuppdrag tillhandahålla betalningsmottagaren den information som avses i 1 mom. i fråga om denne eller göra den tillgänglig för betalningsmottagaren samt, om möjligt, även information som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalaren.

Leverantören av betalningsinitieringstjänster ska göra information genom vilken betalningstransaktionen kan identifieras tillgänglig för den tjänsteleverantör som förvaltar betalkontot.

26 §

Avgifter för information och för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder

Tjänsteleverantören får inte ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren för sådan information eller för korrigeringsåtgärder och förebyggande åtgärder som avses i denna lag, om inte något annat följer av 40 § 6 mom., 42 § 3 mom., 66 § 3 mom. eller 68 § 4 mom.

28 §

Valutakonvertering

Om en betalningsmottagare erbjuder betalaren valutakonvertering innan betalningstransaktionen initieras eller om någon annan än betalningsmottagaren erbjuder valutakonvertering på platsen för försäljningen eller i en bankautomat, ska betalaren innan betalningstransaktionen initieras informeras om avgifterna för konverteringen och om den växelkurs som tillämpas.

29 §

Extra avgifter eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Om betalningsmottagaren begär en avgift av betalaren för användning av ett visst betalningsinstrument eller erbjuder nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska betalningsmottagaren underrätta betalaren om detta innan betalningstransaktionen initieras.

Om tjänsteleverantören eller någon annan aktör begär avgift av betaltjänstanvändaren för användning av ett visst betalningsinstrument, ska tjänsteleverantören eller den andra aktören underrätta betaltjänstanvändaren om avgiften innan betalningstransaktionen initieras.

Betalaren är inte skyldig att betala sådana avgifter som han eller hon inte har underrättats om i enlighet med 1 och 2 mom.

30 §

Ändring av ramavtal på tjänsteleverantörens initiativ

Om tjänsteleverantören föreslår ändringar av ramavtalet, ska förslaget lämnas till betaltjänst-användaren skriftligen eller på något annat varaktigt sätt minst två månader innan ändringarna föreslås träda i kraft. Före denna dag kan betaltjänstanvändaren antingen godkänna ändringarna eller motsätta sig dem. Tjänsteleverantören ska på motsvarande sätt underrätta betaltjänstanvändaren om eventuella förändringar i den övriga information som tjänsteleverantören ska ge enligt 11–15 §.

Om det i ramavtalet ingår ett villkor som anger att betaltjänstanvändaren anses ha godkänt de ändringar av avtalsvillkoren som tjänsteleverantören föreslår om användaren inte före den dag då ändringarna föreslås träda i kraft motsätter sig dem, ska betaltjänstanvändaren i ändringsförslaget påminnas om sin rätt att motsätta sig ändringarna. Betaltjänstanvändaren har fram till den dag då ändringarna föreslås träda i kraft rätt att säga upp ramavtalet med omedelbar verkan eller från en senare tidpunkt som infaller före den dag då ändringarna föreslås träda i kraft. Denna rätt ska nämnas i ändringsförslaget.

4 kap.

Initiering och genomförande av betalningstransaktioner*Allmänna bestämmelser om initiering och genomförande av betalningstransaktioner*

38 §

38 a §

Användning av betalningsinitieringstjänster

Om ett betalkonto är tillgängligt via ett datanät, ska den tjänsteleverantör som förvaltar betalkontot tillåta betalaren att initiera en betalningstransaktion via en leverantör av betalningsinitieringstjänster. Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska tillåta leverantören av betalningsinitieringstjänster att utnyttja de förfaranden för stark kundautentisering som den kontoförvaltande tjänsteleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren på det sätt som förutsätts i denna lag.

Leverantörer av betalningsinitieringstjänster ska

1) identifiera sig gentemot den kontoförvaltande tjänsteleverantören varje gång en betalningstransaktion initieras via leverantören av betalningsinitieringstjänster,

2) se till att betaltjänstanvändarens personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter inte är tillgängliga för andra än betaltjänstanvändaren och utgivaren av de personliga säkerhetsbehörighetsuppgifterna,

3) se till att övrig information om betaltjänstanvändaren lämnas endast till betalningsmottagaren i den omfattning som betaltjänstanvändaren uttryckligen samtyckt till.

Leverantörer av betalningsinitieringstjänster får inte

1) inneha betalarens medel i samband med tillhandahållandet av betalningsinitieringstjänsten,

2) lagra känsliga betalningsuppgifter som tillhör betaltjänstanvändaren,

3) använda, ha tillgång till eller lagra uppgifter för andra ändamål än för att tillhandahålla en betalningsinitieringstjänst i enlighet med betalarens uttryckliga begäran,

4) ändra beloppet eller andra inslag i betalningstransaktionen.

En kontoförvaltande tjänsteleverantör som av en betalare som använder betalningsinitieringstjänster får ett uttryckligt samtycke till att betalningstransaktionen genomförs i enlighet med 38 §, ska

1) omedelbart efter att betalningsuppdraget mottagits tillhandahålla leverantören av betalningsinitieringstjänster eller för denne göra tillgänglig all information om initieringen av betalningstransaktionen och tillgänglig information om genomförandet av betalningstransaktionen,

2) behandla betalningsuppdrag som överförts via en leverantör av betalningsinitieringstjänster och betalningsuppdrag som betalaren överför direkt på ett jämlikt sätt i synnerhet när det gäller genomförandetid, prioritering och avgifter.

En kontoförvaltande tjänsteleverantör får neka en leverantör av betalningsinitieringstjänster tillgång till ett betalkonto, om tjänsteleverantören kan visa att det finns grundad anledning till att tillgång nekas och detta har samband med att leverantören av betalningsinitieringstjänster har använt betalkontot på ett obehörigt eller bedrägligt sätt. Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska på avtalat sätt informera betalaren om att tillgång till betalkontot har nekats och om grunderna för detta, om inte tillhandahållandet av sådan information hindras av motiverade säkerhetsskäl eller förbjuds någon annanstans i lag. Informationen ska, om möjligt, ges innan tillgång nekas och senast direkt därefter. Tillgång till betalkontot ska medges när det inte längre finns grunder för nekad tillgång.

39 §

Tidpunkten för mottagande av betalningsuppdrag

Ett betalningsuppdrag anses ha tagits emot när betalarens tjänsteleverantör har tagit emot det. Betalarens konto får inte debiteras innan betalningsuppdraget har tagits emot.

40 §

Återkallelse av betalningsuppdrag

Om en betalningstransaktion initieras via en leverantör av betalningsinitieringstjänster, får betalaren inte återkalla betalningsuppdraget efter det att samtycke till att betalningsuppdraget initieras har getts till leverantören av betalningsinitieringstjänster. Om en betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren, får betalaren inte återkalla betalningsuppdraget efter det att uppdraget har överförts eller betalarens samtycke till att transaktionen genomförs har getts till betalningsmottagaren. Ett betalningsuppdrag som gäller direktdebitering kan betalaren dock återkalla senast den sista bankdagen före den dag då medlen enligt avtal ska debiteras.

Efter den tidpunkt som avses i 1–3 mom. får betalningsuppdraget återkallas endast om betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantörerna i fråga avtalar om det. I de fall som avses i 3 mom. krävs det dessutom att betalningsmottagaren samtycker till att uppdraget återkallas.

42 §

Underrättelse om vägran att genomföra betalningsuppdrag eller initiera betalningstransaktioner

Om tjänsteleverantören vägrar genomföra ett betalningsuppdrag eller initiera en betalningstransaktion, ska leverantören underrätta betaltjänstanvändaren om sin vägran, grunden för vägran och förfarandet för att avhjälpa det fel eller den brist som lett till vägran, om inte underrättelse har förbjudits någon annanstans i lag.

Underrättelsen ska snarast möjligt tillhandahållas betaltjänstanvändaren eller hållas tillgänglig för användaren på avtalat sätt. Underrättelsen ska lämnas inom tidsfristen för genomförande av betalningsuppdraget.

Parterna kan i ramavtalet avtala om att tjänsteleverantören har rätt att ta ut en avgift för underrättelsen, om leverantören har haft grundad anledning till vägran. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

46 §

Avgifter för genomförande av betalningstransaktioner

Betalaren och betalningsmottagaren ansvarar för de avgifter som deras respektive tjänsteleverantör tar ut för genomförande av betalningstransaktioner.

Betalningsmottagaren får inte ta ut avgift för användning av sådana betalningsinstrument vars förmedlingsavgifter regleras i kapitel II i förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner eller för betaltjänster på vilka Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009, nedan *Sepa-förordningen*, ska tillämpas.

Särskilda bestämmelser om täckning för betalningstransaktioner

46 a §

Betalningstransaktioner där beloppet inte är känt

Om det är fråga om en kortbaserad betalningstransaktion som initieras av eller via betalningsmottagaren och där det exakta beloppet inte är känt vid den tidpunkt då betalaren ger sitt samtycke till genomförandet av betalningstransaktionen, kan betalarens tjänsteleverantör spärra medel på betalarens betalkonto endast om betalaren har gett sitt samtycke med angivande av det exakta belopp som ska spärras.

Betalarens tjänsteleverantör ska frigöra de i 1 mom. avsedda spärrade medlen på betalarens betalkonto utan onödigt dröjsmål efter mottagandet av information om betalningstransaktionens exakta belopp till den del de spärrade medlen överskrider det exakta beloppet och de spärrade medlen i sin helhet senast omedelbart efter att betalningsuppdraget har tagits emot.

46 b §

Bekräftelse av att medel som behövs för genomförande av en kortbaserad betalningstransaktion är tillgängliga

En tjänsteleverantör som utfärdar kortbaserade betalningsinstrument kan begära att en kontoförvaltande tjänsteleverantör bekräftar om det belopp som behövs för genomförande av en kortbaserad betalningstransaktion är tillgängligt på betalarens betalkonto, om

- 1) betalaren lämnat ett uttryckligt samtycke till att tjänsteleverantören får begära bekräftelse,
- 2) betalaren har initierat betalningstransaktionen med användning av ett kortbaserat betalningsinstrument som utfärdats av tjänsteleverantören,
- 3) tjänsteleverantören identifierar sig gentemot den kontoförvaltande tjänsteleverantören före varje begäran om bekräftelse.

Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska ge den bekräftelse som avses i 1 mom. omedelbart, om

- 1) betalarens betalkonto är tillgängligt via ett datanät vid tidpunkten för begäran,
- 2) betalaren på förhand uttryckligen har samtyckt till att den kontoförvaltande tjänsteleverantören besvarar en begäran från en viss tjänsteleverantör om att få en bekräftelse som avses i 1 mom.

Den kontoförvaltande tjänsteleverantören får inte i samband med bekräftelsen spärra medel på betalarens betalkonto. Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska på betalarens begäran meddela betalaren identiteten på den tjänsteleverantör som utfärdar kortbaserade betalningsinstrument samt den bekräftelse som getts.

Bekräftelsen får inte lagras eller användas för andra syften än för genomförande av den kortbaserade betalningstransaktionen.

49 §

Genomförandetid som ska iakttas av betalningsmottagarens tjänsteleverantör

Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto omedelbart efter att beloppet har krediterats leverantörens konto. Om mottagaren inte har något betalkonto som förvaltas av leverantören, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör inom samma tid ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte, om betalningsmottagarens tjänsteleverantör vid betalningstransaktionen gör en valutakonvertering där åtminstone en av valutorna är en annan valuta än valutan i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

53 §

Skyldigheter som gäller betalningsinstrument

Innehavaren av ett betalningsinstrument ska använda detta i enlighet med villkoren för beviljande och användning. Innehavaren ska i synnerhet vidta skäliga åtgärder för att skydda betalningsinstrumentet och tillhörande personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter. Villkoren för beviljande och användning av betalningsinstrumentet får inte vara ogrundade, oskäliga eller diskriminerande.

Innehavarens skyldighet att skydda betalningsinstrumentet och tillhörande personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter inträder när han eller hon tar emot dem.

Tjänsteleverantören ska för sin del se till att betalningsinstrumentets personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter inte är tillgängliga för andra än innehavaren av betalningsinstrumentet.

55 §

Medel för att anmäla att betalningsinstrument förlorats

Tjänsteleverantören ska se till att innehavaren av ett betalningsinstrument när som helst avgiftsfritt kan underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som tjänsteleverantören utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. får tjänsteleverantören ta ut avgift av innehavaren av ett betalningsinstrument endast för kostnader som direkt beror på att betalningsinstrumentet ersätts med ett nytt.

60 §

Avgift eller nedsättning vid användning av betalningsinstrument

Tjänsteleverantören får inte hindra betalningsmottagaren från att av betalaren begära en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, från att erbjuda en nedsättning på grund av att ett betalningsinstrument används eller från att på något annat sätt styra betalaren att använda ett visst betalningsinstrument.

Den avgift som betalningsmottagaren tar ut för användning av ett betalningsinstrument ska vara rimlig och får inte överskrida betalningsmottagarens faktiska kostnader. Bestämmelser om förbud mot att ta ut avgift för användning av vissa betalningsinstrument finns i 46 § 2 mom.

62 §

Betaltjänstanvändares ansvar för obehörig användning av betalningsinstrument

En betaltjänstanvändare som har ingått avtal om ett betalningsinstrument med en tjänsteleverantör ansvarar för användningen av ett betalningsinstrument som har förlorats eller orättmätigt innehas av någon annan eller för annan obehörig användning av betalningsinstrumentet endast om den obehöriga användningen beror på att betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet

- 1) har överlåtit det till någon som inte är behörig att använda det,
- 2) av vårdslöshet har försummat sina skyldigheter enligt 53 § 1 mom., eller
- 3) har försummat att utan ogrundat dröjsmål efter upptäckten underrätta tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett om att betalningsinstrumentet har förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen.

I de fall som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten är betaltjänstanvändarens ansvar för obehörig användning av betalningsinstrumentet högst 50 euro. Denna begränsning tillämpas dock inte om betaltjänstanvändaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet har handlat avsiktligt eller grovt vårdslöst.

Betaltjänstanvändaren ansvarar inte för obehörig användning av betalningsinstrumentet

- 1) till den del som betalningsinstrumentet har använts efter att tjänsteleverantören eller någon annan som denne utsett har underrättats om att betalningsinstrumentet förlorats, orättmätigt innehas av någon annan eller används obehörigen,
- 2) om tjänsteleverantören har försummat att se till att en innehavare av ett betalningsinstrument har möjlighet att när som helst göra anmälan enligt 1 punkten,
- 3) om betalningsmottagaren vid användningen av betalningsinstrumentet inte vederbörligen har försäkrat sig om betalarens rätt att använda instrumentet, eller
- 4) om tjänsteleverantören inte har krävt stark kundautentisering av betalaren.

Trots 3 mom. är betaltjänstanvändaren ansvarig för obehörig användning av ett betalningsinstrument, om användaren eller någon annan innehavare av betalningsinstrumentet avsiktligt har lämnat en oriktig anmälan eller annars handlat bedrägligt.

63 §

Tjänsteleverantörens ansvar för obehöriga betalningstransaktioner

Om en betalningstransaktion har genomförts obehörigen och om inte något annat följer av 62 § ska tjänsteleverantören till den kund vars medel har använts för att genomföra transaktionen omedelbart och senast följande bankdag efter det att tjänsteleverantören har noterat eller underrättats om transaktionen återbetala transaktionens belopp till kunden eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om tjänsteleverantören har grundad anledning att misstänka en avsiktlig felaktig underrättelse eller något annat sådant bedrägligt förfarande och tjänsteleverantören skriftligt informerar Finansinspektionen om detta och om orsakerna till misstanken.

Valuteringsdagen för kreditering av betalkontot ska vara senast den dag då den obehöriga transaktionens belopp debiterades.

Om en betalningstransaktion har initierats via en leverantör av betalningsinitierings-tjänster, föreligger återbetalningsskyldighet enligt denna paragraf för den tjänsteleverantör som förvaltar betalkontot i fråga. Bestämmelser om den kontoförvaltande tjänsteleverantörens rätt till återkrav gentemot leverantören av betalningsinitieringstjänster finns i 74 §.

64 §

Ansvar för icke genomförda, felaktigt genomförda eller sent genomförda betalningstransaktioner som initierats av betalaren

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum. Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska vara senast den dag då transaktionens belopp debiterades.

Om en betalningstransaktion har initierats via en leverantör av betalningsinitierings-tjänster, föreligger återbetalningsskyldighet för den tjänsteleverantör som förvaltar betalarens betalkonto. Bestämmelser om den kontoförvaltande tjänsteleverantörens rätt till återkrav gentemot leverantören av betalningsinitieringstjänster finns i 74 §.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte om betalarens tjänsteleverantör kan styrka att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp inom den tidsfrist som avses i 47 §. Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska i dessa fall omedelbart betala betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens betalkonto eller, om betalningsmottagaren inte använder något betalkonto, ställa betalningstransaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande. Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den dag som skulle ha varit valuteringsdag om transaktionen hade genomförts korrekt.

Om en betalningstransaktion har genomförts sent, ska betalningsmottagarens tjänsteleverantör på begäran av betalarens tjänsteleverantör som handlar på betalarens vägnar se till att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto är senast den dag som skulle ha varit valuteringsdag om transaktionen hade genomförts korrekt.

65 §

Ansvar för icke genomförda, felaktigt genomförda eller sent genomförda betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt, ska betalarens tjänsteleverantör utan onödigt dröjsmål återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till vad den skulle ha varit om debiteringen inte hade ägt rum. Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska vara senast den dag då transaktionens belopp debiterades.

Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte, om

1) det faktum att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt beror på att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har försummat sina skyldigheter enligt 48 eller 49 §, eller

2) betalarens tjänsteleverantör kan styrka att betalningsmottagarens tjänsteleverantör har mottagit betalningstransaktionens belopp, även om prestationen från betalarens tjänsteleverantör var försenad.

Om en betalningstransaktion genomförs sent ska valuteringsdagen för betalningsmottagarens tjänsteleverantörs betalning på betalningsmottagarens betalkonto vara senast den dag som skulle ha varit valuteringsdag om transaktionen hade genomförts korrekt.

67 §

Skyldighet att återbetala avgifter och ersätta ränta

Om en betalningstransaktion inte har genomförts eller om den har genomförts felaktigt eller sent, har betaltjänstanvändaren rätt till återbetalning från tjänsteleverantören av de avgifter som tagits ut hos användaren för transaktionen. Dessutom har betaltjänstanvändaren rätt att av tjänsteleverantören få ersättning för ränta som betaltjänstanvändaren blir tvungen att betala till följd av att transaktionen inte genomförts eller genomförts felaktigt eller sent.

68 §

Felaktiga unika identifikationskoder

Tjänsteleverantören är inte ansvarig enligt 64–67 § för en betalningstransaktion som inte genomförts eller som genomförts felaktigt, om detta beror på att den unika identifikationskod som lämnats av betaltjänstanvändaren är felaktig.

Betalarens tjänsteleverantör ska dock i det fall som avses i 1 mom. vidta skäliga åtgärder för att återvinna de medel som den felaktigt genomförda betalningstransaktionen avsåg. Betalningsmottagarens tjänsteleverantör ska ge betalarens tjänsteleverantör all information som är relevant för återvinning av medlen och även i övrigt samarbeta med denne i syfte att återvinna medlen.

Om det inte är möjligt att återvinna medlen, ska betalarens tjänsteleverantör på betalarens skriftliga begäran lämna betalaren all tillgänglig information som är relevant för denne.

Om så har avtalats i ramavtalet får tjänsteleverantören ta ut en avgift hos betaltjänstanvändaren för återvinningen av de medel som transaktionen avsåg. De avgifter som tas ut ska vara rimliga och får inte överskrida tjänsteleverantörens faktiska kostnader.

70 §

Anmälan om obehöriga, icke genomförda, felaktigt genomförda eller sent genomförda betalningstransaktioner

Betal tjänstanvändaren har rätt att av tjänsteleverantören få återbetalning av betalningstransaktionens belopp eller annan kompensation på det sätt som föreskrivs i detta kapitel, bara om användaren underrättar tjänsteleverantören om en obehörig, icke genomförd, felaktigt genomförd eller sent genomförd betalningstransaktion utan onödigt dröjsmål efter att han eller hon upptäckt den och senast 13 månader efter det att betalningstransaktionens belopp debiterats eller krediterats betalkontot. Den sistnämnda tidsfristen tillämpas dock inte om tjänsteleverantören inte har informerat betal tjänstanvändaren om betalningstransaktionen på det sätt som föreskrivs i 2 kap.

72 §

Bevisbörda

Om en betal tjänstanvändare nekar till att ha gett sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs, ska användarens tjänsteleverantör kunna styrka att samtycket har getts på avtalat sätt. Om betal tjänstanvändaren hävdar att betalningstransaktionen inte har genomförts på behörigt sätt, ska tjänsteleverantören kunna styrka att betalningstransaktionen har registrerats och kontoförts korrekt och inte påverkats av ett tekniskt fel eller någon annan bristfällighet.

Om en betalningstransaktion har initierats via en leverantör av betalningsinitieringstjänster, ska bevisbördan för de omständigheter som avses i 1 mom. ligga på leverantören av betalningsinitieringstjänster i fråga om dennes egna prestationer och för att den tjänsteleverantör som förvaltar betalarens betalkonto har tagit emot betalningsuppdraget.

Den omständigheten att tjänsteleverantören kan styrka att samtycke till att betalningstransaktionen genomförs har getts med betalningsinstrumentet är inte nödvändigtvis tillräckligt för att visa att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till transaktionen, handlat bedrägligt eller avsiktligt eller av grov vårdslöshet försummat sina skyldigheter enligt 53 och 54 §.

74 §

Tjänsteleverantörens rätt till återkrav

Om en tjänsteleverantör med stöd av 63–65 eller 67 § har blivit ansvarig inför betal tjänstanvändaren för en obehörig betalningstransaktion eller ett fel som beror på en annan tjänsteleverantör eller förmedlare som är delaktig i genomförandet av betalningstransaktionen, har tjänsteleverantören rätt att få den återbetalning eller kompensation som denne betalat av tjänsteleverantören eller förmedlaren i fråga.

Om betalningsmottagaren eller dennes tjänsteleverantör försummar sin skyldighet att sörja för stark kundautentisering av betalaren, ska betalningsmottagaren eller dennes tjänsteleverantör ersätta skada som en obehörig betalningstransaktion förorsakat betalarens tjänsteleverantör.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. begränsar inte tjänsteleverantörens övriga rättigheter enligt lag eller avtal.

77 §

Avtal om ansvar vid användning av betalningsinstrument för låga belopp

Om betalningsinstrumentet för låga belopp till sina egenskaper är sådant att användarens identitet inte framgår vid användningen, eller om tjänsteleverantören av andra orsaker i anslutning till betalningsinstrumentets egenskaper inte kan styrka att innehavaren av instrumentet har gett sitt samtycke till genomförandet av betalningstransaktionen, kan parterna avtala att 62 § 1 och 2 mom. och 3 mom. 1–3 punkten samt 63 och 72 § inte ska tillämpas på avtalet om det betalningsinstrumentet.

79 §

Villkor för återbetalning

Betalarens tjänsteleverantör ska på betalarens begäran till denne återbetala hela beloppet av en betalningstransaktion som initierats av eller via en betalningsmottagare, om beloppet av betalningstransaktionen

- 1) inte exakt framgår av det samtycke som betalaren gett, och
- 2) överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare konsumtionsmönster, villkoren i ramavtalet och andra omständigheter.

Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska vara senast den dag då beloppet i fråga debiterades.

Om det är fråga om sådan direktdebitering som avses i artikel 1 i Sepa-förordningen har betalaren rätt till återbetalning även när de villkor som anges i 1 mom. inte uppfylls.

Betalaren och dennes tjänsteleverantör kan trots vad som föreskrivs i 1 och 3 mom. komma överens i ramavtalet om att betalaren vid direktdebitering inte har rätt till återbetalning, om betalaren har gett sitt samtycke till att betalningstransaktionen genomförs till sin tjänsteleverantör och tjänsteleverantören eller betalningsmottagaren på avtalat sätt har underrättat betalaren om debiteringen minst fyra veckor före förfallodagen.

8 a kap.

Kontoinformationstjänster

82 a §

Rätt att använda kontoinformationstjänster

Om ett betalkonto är tillgängligt via ett datanät, ska den tjänsteleverantör som förvaltar betalkontot tillåta betaltjänstanvändaren att använda kontoinformationstjänster. Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska tillåta leverantören av kontoinformationstjänster att utnyttja de förfaranden för stark kundautentisering som den kontoförvaltande tjänsteleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren på det sätt som förutsätts i denna lag.

Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska behandla begäranden om information som överförs via en leverantör av kontoinformationstjänster på ett jämlikt sätt i förhållande till andra sådana begäranden.

82 b §

Skyldigheter för leverantörer av kontoinformationstjänster

Leverantörer av kontoinformationstjänster får endast tillhandahålla tjänster som betaltjänstanvändaren uttryckligen har samtyckt till.

Leverantörer av kontoinformationstjänster har endast rätt till information på namngivna betalkonton och om tillhörande betalningstransaktioner och får inte använda, ha tillgång till eller lagra uppgifter för några andra ändamål än för att tillhandahålla en kontoinformationstjänst på betaltjänstanvändarens uttryckliga begäran. Leverantörer av kontoinformationstjänster får inte begära känsliga betalningsuppgifter som är kopplade till betalkontona.

Leverantörer av kontoinformationstjänster ska

- 1) för varje kommunikationssession identifiera sig gentemot varje tjänsteleverantör som förvaltar betaltjänstanvändarens konton,
- 2) se till att betaltjänstanvändarens personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter inte är tillgängliga för andra än användaren och utgivaren av de personliga säkerhetsbehörighetsuppgifterna.

82 c §

Nekad tillgång till betalkonto

En tjänsteleverantör som förvaltar ett betalkonto får neka en leverantör av kontoinformationstjänster tillgång till ett betalkonto, om tjänsteleverantören kan visa att det finns grundad anledning till att tillgång nekas och detta har samband med att leverantören av kontoinformationstjänster har använt betalkontot på ett obehörigt eller bedrägligt sätt. Den kontoförvaltande tjänsteleverantören ska på avtalat sätt informera betalaren om att tillgång till betalkontot har nekats och om grunderna för detta, om inte tillhandahållandet av sådan information hindras av motiverade säkerhetsskäl eller förbjuds någon annanstans i lag. Informationen ska, om möjligt, ges innan tillgång nekas och senast omedelbart därefter. Tillgång till betalkontot ska medges när det inte längre finns grunder för nekad tillgång.

83 §

Tillsynsmyndigheter och lämnande av information

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag när tjänsteleverantören är ett i 4 § 2–5 mom. i lagen om Finansinspektionen avsett tillsynsobjekt eller en i 5 § i den lagen avsedd annan finansmarknadsaktör. Också konsumentombudsmannen övervakar efterlevnaden av lagen när betaltjänstanvändaren är en konsument.

10 kap.

Särskilda bestämmelser och ikraftträdande

85 b §

Autentisering

Tjänsteleverantören ska använda stark kundautentisering, om betalaren

- 1) använder sitt betalkonto via ett datanät,
- 2) initierar en elektronisk betalningstransaktion,
- 3) genomför en åtgärd på distans som kan innebära en risk för missbruk.

Om betalaren initierar en elektronisk betalningstransaktion via ett medel för distanskommunikation, ska tjänsteleverantören använda stark kundautentisering som kopplas till betalningstransaktionens belopp och betalningsmottagaren på det sätt som avses i artikel 97.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt

förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, nedan *betaltjänstdirektivet*.

Tjänsteleverantören ska genom tillräckliga säkerhetsåtgärder sörja för att konfidentialiteten och integriteten för de personliga säkerhetsbehörighetsuppgifter som används vid stark kundautentisering skyddas.

Den starka kundautentisering som avses i 1 och 2 mom. samt de säkerhetsåtgärder som avses i 3 mom. ska uppfylla de närmare krav som anges i kommissionens tekniska standarder för tillsyn som utfärdas med stöd av artikel 98 i betaltjänstdirektivet.

Avvikelse kan göras från skyldigheten i denna paragraf om att använda stark kundautentisering samt att skydda konfidentialitet och integritet i fråga om de personliga säkerhetsbehörighetsuppgifterna, om det föreskrivs så i kommissionens tekniska standarder för tillsyn som utfärdas med stöd av artikel 98 i betaltjänstdirektivet.

85 c §

Kommunikationsstandarder

Tjänsteleverantören ska i kontakter med andra tjänsteleverantörer, betalare och betalningsmottagare iakttäta gemensamma och säkra öppna kommunikationsstandarder i fråga om autentisering, identifiering, underrättelser, lämnande av information och genomförande av säkerhetsåtgärder. Krav som gäller kommunikationsstandarder ingår i kommissionens tekniska standarder för tillsyn som utfärdas med stöd av artikel 98 i betaltjänstdirektivet.

86 §

Behandling av personuppgifter

Tjänsteleverantörer får endast med betaltjänstanvändarens uttryckliga samtycke behandla sådana personuppgifter som behövs för tillhandahållande av betaltjänsterna.

86 a §

Behandling av kundklagomål

Tjänsteleverantörer ska ha effektiva förfaranden för att behandla betaltjänstanvändares klagomål som gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna lag. Om parterna inte kommer överens om att använda något annat språk, ska finska eller svenska användas i förfarandet eller, om betaltjänsten tillhandahålls någon annanstans än i Finland, det officiella språket i den staten.

Tjänsteleverantören ska besvara klagomålet på papper, om inte parterna har kommit överens om att svaret ges på något annat varaktigt sätt. I svaret ska tjänsteleverantören ta ställning till alla punkter som förs fram i klagomålet och sända svaret till betaltjänstanvändaren inom 15 bankdagar från det att klagomålet togs emot. Om svaret av exceptionella skäl som är oberoende av tjänsteleverantören inte kan lämnas inom 15 bankdagar, ska tjänsteleverantören ge betaltjänstanvändaren ett preliminärt svar med skäl till förseningen av svaret och med angivande av en tidsfrist inom vilken betaltjänstanvändaren ska få det slutliga svaret. Det slutliga svaret ska i alla händelser sändas till betaltjänstanvändaren inom 35 bankdagar från det att klagomålet togs emot.

86 b §

Skyldighet att informera om tvistlösningsorgan utanför domstol

Utöver vad som föreskrivs i 2 kap. 8 b § i konsumentskyddslagen ska tjänsteleverantören i sina affärslokaler informera om minst ett sådant tvistlösningsorgan som har anmälts till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) och som är behörigt att behandla tvistemål som gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna lag mellan näringsidkare och konsumenter.

86 c §

Avgörande av tvister som gäller förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner

Betalningsmottagarnas tjänsteleverantörer ska se till att enskilda meningsskiljaktigheter mellan betalningsmottagarna och deras tjänsteleverantörer om tillämpningen av förordningen om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner kan hänskjutas till ett oavhängigt organ som ger rekommendationer. Organets stadgar ska trygga en opartisk, sakkunnig, öppen, effektiv och rättvis behandling av meningsskiljaktigheter.

Tjänsteleverantören ska meddela Finansinspektionen det i 1 mom. avsedda organets namn och kontaktuppgifter. På begäran av Finansinspektionen ska tjänsteleverantören lämna Finansinspektionen organets stadgar och annan av Finansinspektionen angiven utredning som behövs för tillsynen över efterlevnaden av 1 mom.

86 d §

Kommissionens broschyr om konsumenternas rättigheter i fråga om betaltjänster

Tjänsteleverantörer ska göra den i betaltjänstdirektivet avsedda broschyren om konsumenternas rättigheter som kommissionen utarbetat åtkomlig på ett lättillgängligt sätt på sin webbplats, om en sådan finns, och på papper i sina affärslokaler. Dessutom ska broschyren vara åtkomlig på ett lättillgängligt sätt på de myndigheters webbplatser som avses i 83 §. Informationen i broschyren ska med hjälp av alternativa medel göras tillgänglig också för personer med funktionsnedsättning.

Denna lag träder i kraft den 13 januari 2018. Bestämmelser om ikraftträdandet av 85 b och 85 c § utfärdas dock genom förordning av statsrådet.

På en betalningstransaktion för vilken betalningsuppdraget före ikraftträdandet av denna lag tagits emot av en betaltjänstanvändares tjänsteleverantör som deltar i genomförandet av betalningstransaktionen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

De bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft ska tillämpas i stället för 46 § 2 mom. i denna lag, om det före ikraftträdandet har avtalats om en avgift för betalnings sättet.

Till den del ett betalningsinstrument har använts obehörigen efter ikraftträdandet av denna lag tillämpas 62 § i denna lag, även om det förfarande för vilket betaltjänstanvändaren åläggs ansvar skulle ha inträffat före ikraftträdandet.

898/2017

Helsingfors den 14 december 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Justitieminister Antti Häkkänen